

Selskabets Regresret.

§ 25.

Er nogen overfor den sikrede erstatningspligtig for en af Forsikringen omfattet Begivenhed, indtræder Selskabet i det Omfang, i hvilket det har betalt Erstatning til den sikrede, i dennes Ret mod den erstatningspligtige. Hvis Trediemand har forvoldt Skaden ved en Uagtsomhed, der ikke kan betegnes som grov, eller hviler hans Ansvar udelukkende paa Reglen i Christian den Femtes Danske Lov 3. Bog, 19. Kap., Art. 2, for Færøernes Vedkommende samme Konges Norske Lov 3. Bog, 21. Kap., Art. 2, kan Kravet mod Skadevolderen nedsættes eller efter Omstændighederne helt bortfalde.

Ved Livs-, Ulykkes- og Sygeforsikring har Selskabet intet Krav mod den, der har fremkaldt Forsikringsbegivenheden. At den sikrede har modtaget Erstatning af Selskabet eller af Skadevolderen, paavirker ved disse Forsikringer ikke hans Krav henholdsvis mod Skadevolderen eller mod Selskabet. Bestemmelserne i første Stykke finder dog Anvendelse ved Ulykkes- og Sygeforsikring, forsaavidt Forsikringsydelsen har Karakteren af en virkelig Skadeserstatning.

Selskabet kan ikke forbeholde sig Ret til at indtræde i sikredes Ret mod Tredjemand i videre Udstrækning end ovenfor hjemlet.

Retsvirkningerne af Selskabets og Forsikringstagerens Insolvens m. v.

§ 26.

Kommer Selskabet under Konkurs, kan Forsikringstageren hæve Aftalen. Sker dette ikke, bortfalder Aftalen dog tre Maaneder efter Konkursens Bekendtgørelse.

Hvis Selskabet ved Udlæg er fundet at mangle Midler til at betale sin Gæld, eller det har standset sine Betalinger, eller dets Formueforhold iøvrigt viser sig at være saadanne, at det maa antages at være ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser, kan Forsikringstageren hæve Aftalen, hvis Selskabet undlader paa hans Opfordring uopholdelig at stille betryggende Sikkerhed for Opfyldelsen.

Naar en Forsikringsaftale hæves i Henhold til ovenstaaende Bestemmelser, er Forsikringstageren berettiget til at kræve Erstatning for den Skade, som han lider ved Forsikringens Ophør.

Ovenstaaende Regler finder ikke Anvendelse paa saadanne Livsforsikringskontrakter, der omfattes af Bestemmelserne i Lov Nr. 65 af 1. April 1914 §§ 25—31, jfr. Bekendtgørelse Nr. 299 af 30. Juni 1922.

§ 27.

Mister Selskabet Retten til at drive Forsikringsvirksomhed her i Riget, kan Forsikringstageren hæve Aftalen. Det samme gælder, hvis Selskabet sammensluttes med et andet eller overdrager sin Formue som Helhed til dette.

Er Selskabet traadt i frivillig Likvidation, bortfalder Forsikringsaftalen et Aar efter, at Likvidationen er begyndt. Forsikringstageren kan inden Udløbet af dette Tidsrum hæve Aftalen, hvis Selskabet undlader paa hans Opfordring uopholdelig at stille betryggende Sikkerhed for Opfyldelsen.

Bestemmelserne i § 26, næstsidste og sidste Stykke, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 28.

Kommer Forsikringstageren under Konkurs, eller aabnes der Forhandling om Tvangsakkord udenfor Konkurs i hans Bo, har dette, selv om andet er aftalt, ingen Virk-